

4. Milo. Empowering Classroom Management Strategies for Diverse Learning Environments // <https://www.notion4teachers.com/blog/classroom-management-diverse-learning-environments-guide#flexible-grouping>
5. Plessis, Anna Elizabeth du. Barriers to effective management of diversity in classroom contexts: The out-of-field teaching phenomenon // International Journal of Educational Research, vol. 92, 2019. P. 136-152.
6. Rothstein-Fisch Carrie, Trumbull Elise. Managing Diverse Classrooms: How to Build on Students' Cultural Strengths. Alexandria, VA: ASCD, 2008. – 196 p.
7. Starling, Lora. The Logo Decoded: What Logos Can Do to You. Bloomington, IN: BalboaPressAU, 2011. – 312 p.

РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА У ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ САМОСТІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИШАХ

Орда О.Ф., Новицька Д.Є.

Національний технічний університет

“Харківський політехнічний інститут”, Харків

Анотація: сучасний етап розвитку суспільства висуває на чільне місце особистість як абсолютну цінність, джерело соціального прогресу. Виразно проявилася залежність соціуму від здібностей і якостей особистості, які формує та розвиває освіту загалом і вищу освіту, зокрема. Сьогодні на перший план висувається завдання – не так підготувати фахівців вузької кваліфікації, скільки сформувати у них такі характеристики, як здатність набувати нових знань та вмінь, творча активність у прийнятті рішень, широка професійна орієнтація. Умовою, що забезпечує вирішення цього завдання, є підвищення якості самостійної діяльності у процесі навчання.

Ключові слова: студент, спрямованість особистості, характерологічні особливості.

Вступ. Основним предметом дослідження є процес розвитку особистості студента. Це включає в себе аналіз самостійної навчальної діяльності, її вплив на формування особистості, розвиток критичного мислення, самодисципліни та саморегуляції. Об'єктом дослідження може стати сам процес навчальної самостійної діяльності студента у вищому навчальному закладі. Це охоплює методи, стратегії, труднощі та перспективи самостійного навчання. Метою – розкриття впливу самостійної навчальної діяльності на розвиток особистості студента. Задачі: аналіз основних аспектів самостійної навчальної діяльності, визначення факторів, які впливають на успішність самостійного навчання, оцінка педагогічних методів та прийомів, спрямованих на підтримку самостійності студентів. Новизна дослідження полягає у

виявленні нових підходів до розвитку самостійної навчальної діяльності, виявленні сучасних методів підтримки студентської самостійності.

Основний текст. У контексті особистісної парадигми навчальна самостійна діяльність є системою функціональних відносин між елементами процесу навчання, які встановлюються учням при опосередкованому управлінні з боку викладача і призводять до формування потреби, прагнення та готовності до самореалізації в процесі безперервної освіти. У такому розумінні навчальна самостійна діяльність у виші створює сприятливі умови для професійного та особистісного саморозвитку студента. Однією з характеристик зрілої особи студента є її суб'єктність. У філософсько-педагогічній літературі суб'єктом називається носій предметно-практичної діяльності та пізнання, джерело активності, спрямованої на об'єкт. У психологічному розумінні суб'єктом є індивід, наділений якостями активності, самостійності, здатності здійснювати різні форми життєдіяльності, передусім предметно-практичної діяльності.

Крім того, суб'єкт характеризує наявність самосвідомості, саморегуляції, самооцінки, самоконтролю в процесі діяльності. Студент, здійснюючи у процесі навчання навчальну самостійну діяльність, також є її суб'єктом. Його суб'єктність обумовлена, з одного боку, специфікою даної діяльності, з другого боку, особливостями вікової групи, до якої належить. Ступінь індивідуалізації представляє етап у житті, пов'язаний із виробленням власного світогляду, з визначенням своєї самобутності та унікальності. Ці можливості індивіда сформувалися при освоєнні загальних всім освітніх програм, і під час дій у подібних умовах життя. Але ці здібності мають стати його власними.

Ступінь індивідуалізації пов'язана із соціальним та професійним самовизначенням. Воно полягає у необхідності випробувати різні соціальні ролі дорослої людини, підтвердити правильність вибору професії, адаптуватися до нового способу життя, побудувати нові зв'язки та стосунки з іншими. Суспільство бачить у 18-23-річній людині не стільки об'єкта соціалізації, скільки суб'єкта суспільно-виробничої діяльності. Провідною сферою діяльності у період стає професійна діяльність, а навчання у вузі розглядається як один із етапів професійної діяльності – її становлення. Професійна діяльність у ситуації, коли вибір вже зроблено (юнак є студентом, який навчається з конкретної спеціальності), ставить перед кожним хлопцем завдання руху та спеціалізації обраної професії, придбання майстерності, тобто. формування та вдосконалення професійної компетентності. Сказане відображає відповідність студента як суб'єкта навчальної діяльності ще двом характеристикам суб'єкта – здійснення особистісного самовизначення та прагнення до розширення своєї незалежності та компетентності. Істотним показником студента як суб'єкта навчальної діяльності, а, отже, і навчальної самостійної діяльності, є його вміння виконувати всі види та форми цієї діяльності. Студент як суб'єкт навчальної самостійної діяльності у виші характеризується також професійною спрямованістю, сформованістю сталого

ставлення до обраної професії. Крім погляду на себе та оцінювання себе з боку, ця категорія прагне також впливати на інших, презентуючи себе як Я – сформоване, що претендує на певне місце в даному суспільстві. Отже, студент готовий виступати як суб'єктом процесуальної складової навчальної самостійної діяльності, тобто. володіє прийомами її організації, а й суб'єктом внутрішньої, рефлексивної складової навчальної самостійної діяльності, т.я. у процесі навчання у вузі він свідомо рефлексує не лише на себе, а й на суспільство. Зазначені вище особливості студентства, а також проведене співвіднесення студента як суб'єкта навчальної самостійної діяльності з усіма характеристиками, що дозволяють вважати індивіда суб'єктною конкретною діяльністю, зумовлює необхідність відношення викладача до кожного студента як до партнера педагогічного спілкування. Сказане підтверджується необхідність розбудови організаційних засад навчально-виховного процесу у вузі, посилення інтерактивної його складової. У процесі навчання необхідно звертати увагу в першу чергу на форми організації, при яких учні включаються до ситуації, що вивчається, спонукаються до активних дій, переживають стан успіху і відповідно мотивують свою поведінку. Навчальний процес, що спирається використання інтерактивних форм навчання, організується з урахуванням включеності у процес пізнання всіх студентів групи без винятку. Спільна діяльність означає, що кожен робить свій особливий індивідуальний внесок, в ході роботи йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. Провідний викладач разом із новими знаннями веде учасників навчання до самостійного пошуку.

Активність викладача поступається місцем активності студентів, його завданням стає створення умов для їх ініціативи та самостійності. Мета полягає у створенні комфортних умов навчання, за яких студент відчуває свою успішність, свою інтелектуальну спроможність, що робить продуктивним сам процес навчання, і в ході цього студент набуває знання та навички, а також формується база для роботи з вирішення проблем після того, як навчання закінчиться. Практика організації самостійної роботи студентів у вузі з використанням інтерактивних форм навчання показує, що значною мірою відбувається інтенсифікація процесу розуміння, засвоєння та творчого застосування знань при вирішенні практичних завдань за рахунок активнішого включення учнів у процес не лише отримання, а й безпосереднього використання знань; підвищується мотивація та залучення студентів до вирішення обговорюваних проблем, що дає емоційний поштовх до подальшої пошукової активності учнів, спонукає їх до конкретних дій; забезпечує не тільки засвоєння знань, формування умінь, навичок, способів діяльності та комунікації, а й розкриває нові можливості учнів, що є необхідною умовою для становлення та розвитку суб'єктності особистості через включення учасників освітнього процесу до осмисленого переживання індивідуальної та колективної діяльності для накопичення досвіду, усвідомлення та прийняття цінностей, активізують інтерес та підвищують їх мотивацію до навчально-пізнавальної діяльності.

Висновки. Таким чином, організація навчально-виховного процесу у ВНЗ у контексті особистісно-діяльнісного підходу дозволяє розглядати студента як активного суб'єкта педагогічної взаємодії, який самостійно організує свою навчальну самостійну діяльність.

Список літератури:

1. Hedges, C. Empire of Illusion. The End of literacy and the Triumph of Spectacle [Text]/C.Hedges. – N.Y.:Nation Book, 2009. – 217p.
2. Іванцев Н.І. Динаміка ціннісних орієнтацій студентської молоді протягом професійної підготовки молоді: автореф. дис. ... канд. псих. наук: спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / Н.І. Іванцев; Інститут психології ім. Г.С. Костюка АПН України. – К., 2001. – 16 с.

EMOTIONAL INTELLIGENCE AS A KEY FACTOR FOR INTERNATIONAL SUCCESS IN EDUCATION

*Павлова А.І., студент SGT-423A
Науковий керівник Рубцова В.В.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

Анотація. У статті обговорюється критична роль емоційного інтелекту в галузі міжнародної освіти. Розглядається вплив емоційного інтелекту на міжкультурний діалог. Особлива увага приділяється ролі педагогів у розвитку емоційного інтелекту за допомогою інноваційних методів викладання.

Ключові слова: емоційний інтелект, міжкультурне розуміння, інноваційні методи викладання.

Abstract. The article discusses the critical role of emotional intelligence in the field of international education. The influence of emotional intelligence on cross cultural dialogue is considered. The role of educators in fostering emotional intelligence through innovative teaching methodologies is emphasized.

Keywords: emotional intelligence, cross-cultural understanding, innovative teaching methods.

Вступ. In the rapidly evolving landscape of international education, the importance of emotional intelligence cannot be overstated. As the world becomes more interconnected, students must navigate through diverse cultural environments, making emotional intelligence a critical factor for success. Emotional intelligence, which encompasses self-awareness, self-regulation, empathy and interpersonal skills, plays a critical role in fostering successful international educational